

Bemærkninger til lovforslaget

I lov nr. 43 af 20. februar 1948 om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. m. haves der hjemmel til, at der ved mellemfolkelig overenskomst kan indrømmes De forenede Nationer, Den mellemfolkelige Domstol og de til De forenede Nationer knyttede særlige institutioner samt disses embedsmænd og personer, der optræder på de pågældende organisationers vegne, såvel som medlemsstaternes repræsentanter og udsendinge særlige rettigheder og immuniteter. Siden da har Danmark indgået forskellige internationale overenskomster, der gør det ønskeligt, at der sker en udvidelse af lovens rammer.

Den 29. juni 1949 meddelte Rigsdagen således sit samtykke til Danmarks ratifikation af statuten for Det europæiske Råd, der blev undertegnet i London den 5. maj 1949, jfr. bekendtgørelse nr. 40 af 13. september 1949 (lovtidende C 1949, side 440). Statuten, der blev ratificeret ved kgl. resolution af 5. juli 1949, trådte i kraft den 3. august 1949.

I medfør af statuttens art. 40 skal Det europæiske Råd, repræsentanter for medlemsstaterne og sekretariatet på ethvert medlems territorium nyde sådanne rettigheder og immuniteter, som i rimelig udstrækning er nødvendige for gennemførelsen af deres funktioner. Det hedder videre i artiklen, at disse immuniteter skal omfatte immunitet for alle repræsentanter i Den rådgivende Forsamling med hensyn til anholdelse og alle retsforfølgningsskridt på ethvert medlems territorium i anledning af fremsatte udtalelser og foretagne stemmeafgivning under drøftelserne i Forsamlingen eller dens udvalg eller kommissioner. Derhos bestemmes det, at medlemmerne er forpligtet til så snart som muligt at afslutte en overenskomst herom.

Den 8. august 1949 godkendte Det europæiske Råds Ministerudvalg et af Rådets forberedende kommission udarbejdet udkast til en almindelig overenskomst om Det europæiske Råds rettigheder og immuniteter og henstillede til medlemsstaternes regeringer at underskrive og ratificere overenskomsten. Den 22. oktober 1949 blev denne på Danmarks vegne undertegnet af den kgl. ambassadør i Paris under forbehold af senere ratifikation. De øvrige med-

lemmer af Det europæiske Råd har ligeledes undertegnet overenskomsten.

Den nævnte overenskomst, hvoraf en oversættelse til dansk er aftrykt som bilag til lovforslaget, består af en indledning og 9 dele.

Første del vedrører Rådets retlige stilling og handleevne og anden del dets ejendom, fonds og aktiver. I tredje del sikres der Ministerudvalget og generalsekretæren ret til uhindret at sende og modtage officielle meddelelser, der ikke må censureres. I fjerde, femte og sjette del behandles de rettigheder, der sikres henholdsvis repræsentanterne i Ministerudvalget, repræsentanterne i Den rådgivende Forsamling og sekretariatets embedsmænd. Det bestemmes blandt andet, at de pågældende er fritaget for retsforfølgning i anledning af mundtlige eller skriftlige udtalelser fremsat i medfør af deres hverv. Friheden for retsforfølgning skal dog ikke gælde, hvis den ville hindre, at retfærdigheden sker fyldest, og det er i så tilfælde henholdsvis den pågældende medlemsstats, Den rådgivende Forsamlings og generalsekretærens ret og pligt at ophæve den. En særlig regel indeholdes i art. 15, der bestemmer, at når Forsamlingen er samlet, skal repræsentanterne og deres stedfortrædere, uanset om de er medlemmer af deres hjemlands lovgivende forsamling eller ej, i deres eget land nyde de immuniteter, der i det pågældende land indrømmes medlemmer af den lovgivende forsamling. Denne regel, der ikke har noget sidestykke i andre konventioner af tilsvarende art, er begrundet i Den rådgivende Forsamlings karakter af en slags europæisk parlament. Syvende del giver Rådet adgang til at afslutte tillægsoverenskomster med et eller flere medlemmer. Ottende del vedrører bilæggelsen af visse tvistigheder af privatretlig natur mellem Rådet på den ene side og private på den anden side, og niende del indeholder slutningsbestemmelser.

Den forberedende kommission, der som foran nævnt har udarbejdet udkastet til overenskomsten, har i sine bemærkninger til udkastet blandt andet udtalt, at dette i hovedsagen er baseret på gængs international praksis, og at man herved særligt har støttet sig til den for Organisationen for